

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2022. gada 14. oktobrī
(OR. en)

13589/22

Starpiestāžu lieta:
2022/0321(NLE)

FISC 203
ECOFIN 1023

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2022. gada 13. oktobris
Saņēmējs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
K-jas dok. Nr.:	COM(2022) 519 final
Temats:	Priekšlikums - PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS, ar kuru groza Lēmumu 2007/441/EK, ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2022) 519 *final*.

Pielikumā: COM(2022) 519 *final*

Briselē, 13.10.2022.
COM(2022) 519 final

2022/0321 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar kuru groza Lēmumu 2007/441/EK, ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Saskaņā ar 395. panta 1. punktu Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu¹ ("PVN direktīva") Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu jebkurai dalībvalstij var atļaut piemērot īpašus pasākumus, ar kuriem atkāpjas no minētās direktīvas noteikumiem, nolūkā vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru vai nepieļaut noteiktu veidu nodokļa nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļa maksāšanas.

Vēstulē, kas Komisijā reģistrēta 2022. gada 19. aprīlī, Itālija pieprasīja pagarināt patlaban piemēroto atkāpi no PVN direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta. Komisija 2022. gada 2. maijā pieprasīja papildu informāciju, un Itālija 2022. gada 1. jūnijā sniedza pieprasītos paskaidrojumus.

Itālija pieprasa atļauju turpināt atkāpties no PVN direktīvas 168. panta, līdz 40 % ierobežojot tiesības atskaitīt priekšnodokli, kas maksājams par izdevumiem, kuri saistīti ar mehāniskiem autotransporta līdzekļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskās darbības vajadzībām. Turklāt Itālija pieprasa atļauju turpināt atkāpties no tās pašas direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, atbrīvojot no PVN nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības aktīvos iekļauto transportlīdzekļu izmantošanu privātām vajadzībām, ja uz šādiem transportlīdzekļiem attiecas atskaitīšanas tiesību ierobežojums.

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. panta 2. punktu Komisija 2022. gada 23. jūnija vēstulē informēja pārējās dalībvalstis par Itālijas pieprasījumu. Komisija 2022. gada 24. jūnija vēstulē paziņoja Itālijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai izvērtētu šo pieprasījumu.

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Atskaitīšanas tiesības var būt grūti īstenojamas, ja preces bez nošķiršanas var izmantot privātām vai saimnieciskās darbības vajadzībām. Šādos gadījumos var būt sarežģīti noteikt attiecību starp izmantošanu saimnieciskās darbības vajadzībām un ar saimniecisko darbību nesaistītām vajadzībām, turklāt tādu pārbaudi veikšana, kuru mērķis ir apstiprināt šādu attiecību, var radīt ievērojamas grūtības un birokrātiju gan nodokļu iestādēm, gan nodokļu maksātājiem. Tā rezultātā pat varētu rasties laikietilpīgi un dārgi strīdi. Praksē dažkārt pat nav iespējams pārbaudīt, kādām vajadzībām transportlīdzekļi faktiski tiek izmantoti, un tā rezultātā var notikt krāpšana PVN jomā (vai krāpšanas mēģinājumi) (piemēram, neuzticama uzskaitē) un līdz ar to arī samazināties PVN ieņēmumi.

Itālijā dominē mazie uzņēmumi (94,7 % Itālijas uzņēmumu ir mikrouzņēmumi), un lielākā daļa apritē esošo uzņēmumu automašīnu pieder šāda veida uzņēmumiem. Tas, ka šādi transportlīdzekļi tiek izmantoti ierastajai saimnieciskajai darbībai, neliedz tos izmantot privātām vajadzībām. Šādā situācijā, t. i., kad šie transportlīdzekļi zināmā mērā tiek izmantoti privātām vajadzībām, PVN ir jāmaksā par izmantošanu privātām vajadzībām. Itālijas situācijā, kad gandrīz visu ekonomisko struktūru veido mikrouzņēmumi, darba slodze, ko veido izmantošanas sadalījuma privātajā vai saimnieciskās darbības jomā novērtēšana un pārbaudīšana, prasītu nesamērīgi lielus izdevumus, ieskaitot izdevumus, kas izriet no nepieciešamības glabāt detalizētu dokumentāciju.

¹ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

Minēto iemeslu dēļ Itālijai tika atļauts atkāpties no PVN direktīvas 168. panta, līdz 40 % ierobežojot tiesības atskaitīt PVN par transportlīdzekļa pirkšanu, ieskaitot līgumus par montāžu un tamlīdzīgi, ražošanu, iegādi Kopienas iekšienē, ievešanu, nomu vai īri, pārveidošanu, remontu vai tehnisko apkopi un izdevumiem par precēm vai pakalpojumiem, kas saistīti ar transportlīdzekļiem un to izmantošanu, ieskaitot par smērvielām un degvielu, ja attiecīgo transportlīdzekli izmanto ne tikai saimnieciskās darbības vajadzībām. Īpašie pasākumi attiecas uz visiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem, izņemot lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktoros, kurus parasti izmanto cilvēku vai kravu pārvadāšanai pa autoceļiem un kuru kopējais maksimālais svars ir mazāks par 3,5 tonnām, un kuros ir mazāk par deviņām sēdvietām, ieskaitot vadītāja sēdekli.

Tāpat Itālijai ir atļauts atkāpties no PVN direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, atbrīvojot no PVN tādu transportlīdzekļu izmantošanu privātām vajadzībām, kuri ietilpst nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības aktīvos, ja uz šiem transportlīdzekļiem attiecas iepriekš minētie īpašie pasākumi.

Atļauju īstenot iepriekš minēto atkāpes pasākumu Padome pirmo reizi piešķīra ar 2007. gada 18. jūnija Lēmumu 2007/441/EK² līdz 2010. gada 31. decembrim. Pēc Itālijas pieprasījuma atkāpes pasākumi tika pagarināti četras reizes: ar Padomes 2010. gada 29. novembra Īstenošanas lēmumu 2010/748/ES³ tie tika pagarināti par laikposmu no 2011. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim; ar Padomes 2013. gada 15. novembra Īstenošanas lēmumu 2013/679/ES⁴ par laikposmu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim; ar Padomes 2016. gada 8. novembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/1982⁵ par laikposmu no 2017. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim; un pēdējoreiz – ar Padomes 2019. gada 5. decembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2019/2138⁶ par laikposmu no 2020. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 31. decembrim.

Šis Itālijas pieprasījums pagarināt īpašos pasākumus līdz 2025. gada 31. decembrim ir pamatots ar tiem pašiem iemesliem, kas norādīti iepriekšējos pieprasījumos. Pieprasījumā un informācijā, ko Itālija iesniedza 2022. gada 1. jūnijā, ir iekļauts paskaidrojums par atskaitīšanas tiesībām piemēroto procentuālo ierobežojumu.

Tā kā īpašā pasākuma ietekme uz nodokļa maksātāju un nodokļu iestāžu administratīvo slogu ir pozitīva, tiek ierosināts, ar zināmiem nosacījumiem, atļaut pieprasīto pagarinājumu. Jebkuram turpmākam pagarinājuma pieprasījumam būtu jāpievieno pienācīgi pamatots ziņojums, kurā pārskatīta īpašo pasākumu nepieciešamība un efektivitāte, un pārskats par procentuālo daļu, kas piemērota laikposmā no 2023. gada 1. janvāra līdz pieprasījuma iesniegšanai, un pieprasījums būtu jānosūta Komisijai līdz 2025. gada 31. martam.

• **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Citām dalībvalstīm⁷ ir piešķirti līdzīgi īpaši pasākumi attiecībā uz atskaitīšanas tiesībām, lai

² OV L 165, 27.6.2007., 33. lpp.

³ OV L 318, 4.12.2010., 45. lpp.

⁴ OV L 316, 27.11.2013., 37. lpp.

⁵ OV L 305, 12.11.2016., 30. lpp.

⁶ OV L 324, 13.12.2019., 7. lpp.

⁷ Piemēram: Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2021/1997 (2021. gada 15. novembris), ar kuru groza Īstenošanas lēmumu (ES) 2018/1994, ar ko Horvātijai atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 408, 17.11.2021., 1.–2. lpp.); Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2020/1262 (2020. gada 4. septembris), ar kuru groza Īstenošanas lēmumu 2012/232/ES, ar ko Rumānijai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta

gan 50 % apmērā.

PVN direktīvas 176. pants nosaka, ka Padome lemj, uz kuriem izdevumiem neattiecas PVN atskaitīšana. Līdz tam dalībvalstis var saglabāt visus izņēmumus, kas bija spēkā saskaņā ar valsts tiesību aktiem 1979. gada 1. janvārī. Pamatojoties uz iepriekš minēto, pastāv vairāki “nogaidoši” noteikumi, kas ierobežo tiesības atskaitīt PVN attiecībā uz korporatīviem mehāniskajiem transportlīdzekļiem⁸.

Iepriekšējās iniciatīvas iedibināt noteikumus par to, uz kurām izdevumu kategorijām var attiecināt atskaitīšanas tiesību ierobežojumu, ir bijušas neveiksmīgas⁹. Kamēr minētie noteikumi nav saskaņoti ES līmenī, tādi īpaši pasākumi kā pašreizējie tiek uzskatīti par piemērotiem.

Tādējādi ierosinātie pasākumi ir saskanīgi ar spēkā esošajiem PVN direktīvas noteikumiem.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šis pasākums atbilst Komisijas 2020. gada 15. jūlija paziņojumam “Rīcības plāns taisnīgas un vienkāršas nodokļu sistēmas izveidei, kas atbalsta ekonomikas atveseļošanas stratēģiju”¹⁰, kurā uzsvērtā nepieciešamība atbalstīt uzņēmumus, kuri saskaras ar lielāku administratīvo sarežģītību un kuriem saistību izpildes izmaksas proporcionāli ir daudz augstākas, proti, jo īpaši mazos un vidējos uzņēmumos. Tas atbilst arī Komisijas 2017. gada darba programmai¹¹, kurā uzsvērtā nepieciešamība vienkāršot PVN mazajiem uzņēmumiem.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

PVN direktīvas 395. pants.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Itālija nevar panākt īpašo pasākumu termiņa pagarinājumu. Ir nepieciešama Komisijas iejaukšanās, proti, tai ir jāiesniedz priekšlikums Padomei, kura var atļaut Itālijai pagarināt īpašos pasākumus.

- **Proporcionalitāte**

Šis lēmums attiecas uz atļauju, ko piešķir dalībvalstij pēc tās pieprasījuma, un tas neuzliek

Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 296, 10.9.2020., 6.–7. lpp.); Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2018/1493 (2018. gada 2. oktobris), ar ko Ungārijai atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. un 168.a panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 252, 8.10.2018., 44.–46. lpp.); Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2017/1854 (2017. gada 10. oktobris), ar kuru groza Īstenošanas lēmumu 2014/797/ES, ar ko Igaunijas Republikai atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 168.a panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 265, 14.10.2017., 17.–18. lpp.).

⁸ Sk. *Madeleine Merckx* izveidoto sarakstu (2018. gads) *VAT deduction and member state sovereignty: (still) a good idea?*, *World Journal of VAT/GST Law*, 7:2, 53-75, DOI: 10.1080/20488432.2018.1550163.

⁹ COM (2004) 728 final – Priekšlikums Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 77/388/EEK nolūkā vienkāršot pievienotās vērtības nodokļa saistības (OV C 24, 29.1.2005., 10. lpp.), atsaukts 2014. gada 21. maijā (OV C 153, 21.5.2014., 3. lpp.).

¹⁰ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei “Rīcības plāns taisnīgas un vienkāršas nodokļu sistēmas izveidei, kas atbalsta ekonomikas atveseļošanas stratēģiju” (COM(2020) 312 final).

¹¹ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Komisijas 2017. gada darba programma” (COM(2016) 710 final).

nekādus pienākumus.

Ņemot vērā atkāpes ierobežoto tvērumu, īpašais pasākums ir proporcionāls izvirzītajam mērķim, proti, vienkāršot nodokļa iekasēšanu un nepieļaut noteiktu veidu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Jo īpaši ņemot vērā iespēju, ka uzņēmumi savu atbildību var deklarēt mazākā mērā un ka pienākums pārbaudīt nobraukumu nodokļu iestāžu vajadzībām rada slogu, 40 % ierobežojuma noteikšana vienkāršotu PVN iekasēšanas procedūru un novērstu nodokļa nemaksāšanu, cita starpā izmantojot nepareizu uzskaiti.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Ierosinātais instruments ir Padomes īstenošanas lēmums.

Padomes lēmuma izmantošana atbilst PVN direktīvas 395. pantam, saskaņā ar kuru atkāpe no kopējiem PVN noteikumiem ir pieļaujama vienīgi ar Padomes atļauju, ko tā ar vienprātīgu lēmumu pieņem pēc Komisijas priekšlikuma.

Šajā gadījumā mērķis ir pievērsties tikai Itālijai. Tādēļ lēmuma izmantošana ir pamatota, jo šādu instrumentu var adresēt atsevišķai dalībvalstij un tas ir saistošs tikai šai dalībvalstij.

Izvēle izmantot īstenošanas aktu ir pamatota, jo ar to tiek aktivizēta PVN direktīvas 395. pantā paredzētā iespēja.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām netika veikta. Šā priekšlikuma pamatā ir Itālijas pieprasījums, un tas attiecas tikai uz šo konkrēto dalībvalsti.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Neatkarīgu ekspertu atzinums netika izmantots.

- **Ietekmes novērtējums**

Priekšlikuma mērķis ir vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru un novērst PVN nemaksāšanu. Tāpēc tas var pozitīvi ietekmēt gan uzņēmumus, gan administrācijas. Itālija kā vispiemērotāko risinājumu ir noteikusi atkāpes pasākumus. Pasākumi ir salīdzināmi ar citām iepriekšējām un pašreizējām atkāpēm, kas piešķirtas citām dalībvalstīm.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Īpašie pasākumi palīdz vienkāršot saistību izpildes pienākumus un samazināt administratīvo slogu nodokļa maksātājiem, jo īpaši MVU sektorā, un nodokļu administrācijai. Tādējādi tiek ievērojami samazinātas grūtības, kas saistītas ar PVN priekšnodokļa atskaitījumu pareizības pārbaudi, kā rezultātā bieži vien rodas dārgi un laikietilpīgi administratīvi strīdi un tiesvedības.

Priekšlikumam nav nekādas ietekmes uz informācijas un komunikācijas tehnoloģijām (IKT).

- **Pamattiesības**

Šim priekšlikumam nav ietekmes uz pamattiesību aizsardzību.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikumam nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz ES budžetu. Priekšlikuma mērķis ir atļaut Itālijai laikposmā no 2023. līdz 2025. gadam turpināt ierobežot atskaitīšanas tiesības attiecībā uz konkrētiem transportlīdzekļiem un ar tiem saistītiem izdevumiem.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Priekšlikumā ir iekļauta turpināmības klauzula ar termiņu 2025. gada 31. decembris.

Gadījumā, ja Itālija apsvērtu atkāpes pasākumu turpmāku pagarinājumu pēc 2025. gada, tai līdz 2025. gada 31. martam būtu jāiesniedz Komisijai pagarinājuma pieprasījums, kam pievienots ziņojums, kurā ietverts pārskats par procentuālo ierobežojumu.

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar kuru groza Lēmumu 2007/441/EK, ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu¹ un jo īpaši tās 395. panta 1. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Direktīvas 2006/112/EK 168. pants nosaka nodokļa maksātāju tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokli (PVN), kas maksājams par piegādātajām precēm un pakalpojumiem, ko tie izmanto darījumos, par kuriem uzliek nodokli. Saskaņā ar minētās direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktu pakalpojumu sniegšana par atlīdzību ir saimnieciskās darbības aktīvu izmantošana nodokļa maksātāju vai to darbinieku privātajām vajadzībām vai, plašākā nozīmē, citiem mērķiem nekā saimnieciskās darbības vajadzībām.
- (2) Ar Padomes Lēmumu 2007/441/EK² Itālijai tika atļauts saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 168. pantu līdz 40 % ierobežot tiesības atskaitīt PVN par konkrētu mehānisko autotransporta līdzekļu pirkšanu, ieskaitot līgumus par montāžu un tamlīdzīgi, ražošanu, iegādi Kopienas iekšienē, importēšanu, nomu vai īri, pārveidošanu, remontu vai tehnisko apkopi un saistītiem izdevumiem, to skaitā par smērvielām un degvielām, ja attiecīgo transportlīdzekli izmanto ne tikai saimnieciskās darbības vajadzībām. Attiecībā uz transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas minētais 40 % ierobežojums, Itālija pieprasa, lai nodokļa maksātāji tādu transportlīdzekļu izmantošanu privātām vajadzībām, kuri iekļauti nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības aktīvos, neuzskatītu par pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 26. panta 1. punkta a) apakšpunktu.
- (3) Lēmums 2007/441/EK zaudēs spēku 2022. gada 31. decembrī.
- (4) Vēstulē, kas Komisijā reģistrēta 2022. gada 19. aprīlī, Itālija pieprasīja atļauju turpināt piemērot īpašos pasākumus, kas atļauti ar Lēmumu 2007/441/EK ("īpašie pasākumi"), līdz 2025. gada 31. decembrim.

¹ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

² Padomes Lēmums 2007/441/EK (2007. gada 18. jūnijs), ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Padomes Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 165, 27.6.2007., 33. lpp.).

- (5) Komisija 2022. gada 2. maija vēstulē pieprasīja papildu informāciju, un Itālija sniedza pieprasīto informāciju 2022. gada 1. jūnija vēstulē.
- (6) Atbildot uz Komisijas pieprasījumu, Itālija sniedza paskaidrojumu par atskaitīšanas tiesībām piemēroto procentuālo ierobežojumu. Itālija apgalvo, ka 40 % likme joprojām ir pamatota. Savā pieprasījumā Itālija arī apgalvo, ka prasības uzskaitīt PVN par tāda transportlīdzekļa izmantošanu privātām vajadzībām, uz ko attiecas minētais ierobežojums, apturēšana joprojām ir nepieciešama, lai izvairītos no nodokļa dubultas uzlikšanas. Turklāt tā apgalvo, ka minētos īpašos pasākumus pamato nepieciešamība vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru un novērst nodokļu nemaksāšanu nepareizas uzskaites un nepatiesu nodokļu deklarāciju rezultātā.
- (7) Komisija, ievērojot Direktīvas 2006/112/EK 395. panta 2. punkta otro daļu, 2022. gada 23. jūnija vēstulē informēja pārējās dalībvalstis par Itālijas pieprasījumu. Komisija 2022. gada 24. jūnija vēstulē paziņoja Itālijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, kas vajadzīga pieprasījuma izvērtēšanai.
- (8) Īpašo pasākumu piemērošanai būs vien nenožīmīga ietekme uz galapatēriņa posmā iekasētajiem Itālijas kopējiem nodokļu ieņēmumiem, un tiem nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz Savienības pašu resursiem, ko veido iekasētais PVN.
- (9) Tāpēc ir lietderīgi pagarināt Padomes lēmumā 2007/441/EK paredzēto atļauju. Atļaujas pagarinājums būtu jāierobežo laikā, lai varētu izvērtēt tās efektivitāti un procentuālā ierobežojuma, ko piemēro tiesībām atskaitīt PVN, atbilstību.
- (10) Tāpēc būtu jāatļauj Itālijai turpināt piemērot atkāpes pasākumus līdz 2025. gada 31. decembrim.
- (11) Itālija varētu uzskatīt, ka īpašie pasākumi ir vajadzīgi arī pēc Padomes Lēmuma 2007/441/EK termiņa beigām. Lai nodrošinātu, ka pieprasījumi pagarināt minētajā lēmumā paredzēto atļauju tiek izskatīti laikus, ir jānosaka prasības attiecībā uz šādu pieprasījumu.
- (12) Tāpēc Padomes lēmums 2007/441/EK būtu attiecīgi jāgroza,
- IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.**

1. pants

Lēmumu 2007/441/EK groza šādi:

1) lēmuma 6. pantu aizstāj ar šādu:

“6. pants

Itālijas Republika šajā lēmumā paredzētās atļaujas pagarinājumu var pieprasīt līdz 2025. gada 31. martam. Šādu pieprasījumu iesniedz Komisijai, un tam pievieno ziņojumu, kurā ietverts pārskats par procentuālo ierobežojumu, ko piemēro tiesībām atskaitīt PVN, pamatojoties uz šo lēmumu.”;

2) lēmuma 7. pantu aizstāj ar šādu:

“7. pants

Šis lēmums zaudē spēku 2025. gada 31. decembrī.”.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*